

Pünkösöd 2. Napja (pünkösdhétfő)

Textus: Csel 10,34. 42-48.

34 Péter pedig megnyitotta száját, és ezt mondta: „Bizony látom, hogy nem személyválogató az Isten,

42 És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyyságot, hogy ő az Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak.

43 Róla tesznek bizonyyságot a próféták mind, hogy az ő neve által bűneinek bocsánatát veszi mindenki, aki hisz ő benne."

44 Mikor még ezeket az igéket mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták e beszédet.

45 Elálmélkodtak a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka.

46 Mert hallották, hogy ők nyelveken szólnak, és magasztalják az Istent. Akkor ezt mondta Péter:

47 „Vajon megtagadhatja-e valaki a vizet ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy vették a Szentlelket, mint mi is?"

48 És megparancsolta, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében. Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

Pünkösöd ünnepén érzem igazán, hogy milyen helytelen tud lenni a mi keresztyén ünneplésünk. Beszélünk Pünkösdről, a Szentlélekről, pedig egészen másként történt ez első Pünkösdkor, másként Péterrel Kornéliusz házában. Ők is beszéltek, de nem a Szentlélekről, hanem a Szentlélek ereje által Jézus Krisztusról, mint a megfeszítettről és feltámadotról. A Szentlélek sodrásában, hatása alatt tudtak bizonyyságot tenni, mint akiket megragadott az Isten. Az első Pünkösdi élményhez hasonlóan, Pétert is a Lélek szólítja, mozdítja, formálja gondolkozásában, értelmében. „Amit az Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak.” „Kelj fel, menj le, és eredj el velük. Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket.” Isten személyválogatás nélküli szeretetét tanulja Péter, amint megnyílik a megvetett idegenek, pogányok előtt, hogy hirdesse, és bizonyyságot tegyen Jézusról, aki feltámadt, s „Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak.”

Legyen bizonyossá számunkra is, értünk történt! Isten Lelke mutat ma is a megfeszítettre, Ő nyitja meg lelki szemeinket. Hadd töltsön be a Szentlélek mindannyiunkat, akik az örömhírt hallgatjuk, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus bennünk éljen, hogy ne csak kívülről szólítson, hanem belülről éltesse és uralkodjon.

A Lélek ereje mozdítja már a pogányokat is, „hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent.” Már ők is tudnak, mernek szólni Krisztusról, a bűnbocsánat és örökélet evangéliumáról, Isten megváltó szeretetéről, amint a Lélek indította őket. Jézusnak ma is az a célja minden benne hívő emberrel, hogy szóljanak, hogy cselekedjenek, hogy bemutathassa rajtuk, rajtuk a világnak önmagát. Engedjük hát, hogy a Szentlélek által ajkunkon is megszólaljon az a nyelv, amelyet megértene kicsik és nagyok, tudósok és tudatlanok, országhatáron innen és túl, hadd szólaljon meg ez a csoda nyelv, a szeretet nyelve!

Ma időszerűbb Pünkösöd, mint valaha. Egy olyan világban, amelyik minden pillanatban felrobbanhat, amelyikben a szeretet hiánya okozza a legtöbb szenvedést és nyomorúságot, Isten lelke be tud tölteni, s megtanít újra szeretni. Megtelítődhet életünk Isten békességével, a menny derűjével.

Isten nem csak cseppentett egy-egy kicsit az Ő Lelkéből a mi szívünkbe, hanem betöltötte azt. Nem mondhatja egyetlen hívő ember sem, hogy „én nem tudom, szeretni ezt vagy azt az embert, képtelen vagyok rá”, mert azt mondja az Isten: szeresd azzal a szeretettel, amit tőlem kaptál, abból futja.

Akik részesültünk a szent keresztség ajándékában, szánjuk oda magunkat erre a szolgálatra. Egy jobb világért való küzdelem, csak a szeretet küzdelme lehet a Szentlélek sodrásában, annak a szeretetnek a küzdelme, amely áttör minden gáttat és korlátot, amit az emberek egymás között felállítottak.

Ez volna az az új nyelv, amire a Szentlélek tanít. Kezdjünk el ezen a nyelven beszélni. Belevinni az emberi együttélésbe valami szépet, tisztát, ahogy egy régi imádság mondja:

„ahol gyűlölet tombol, oda szeretetet,
ahol megbánás történt, oda bocsánatot,
ahol viszálykodás van, oda békességet,
ahol reménytelenség csüggeszt, oda bizalmat,
ahol szomorúság fojtogat, oda örömet,
ahol sötétség rémít, oda égi fényt.”

Ez volna a Szentlélek nyelve, a bennünk élő Jézus nyelve, olyan nyelv, amelyből mindenki megérti az Isten hatalmas tetteit.

Kondor Péter